

Братя Грим
Бедняк и богаташ

Някога преди много, много години Господ ходел по земята. Една вечер замръкнал по пътя и нямало къде да се подслони. Изведнъж в далечината видял една голяма красива къща и срещу нея една малка схлупена къщурка. В голямата къща живеел много богат човек, а в малката – беден.

Господ си помислил: „По-добре да отида в къщата на богаташа. По-не няма да му бъде в тежест.“

И той почукал на вратата. Богаташът се подал от прозореца и попитал:

– Какво искаш, човече?

Господ отговорил:

– Моля те, пусни ме да пренощувам в твоя дом!

Богаташът изгледал пътника от главата до краката. Господ бил облечен със стари и изпокъсани дрехи. Затова богаташът поклатил глава и рекъл:

– Не мога да те пусна. Нямам свободна стая. Ако приемам всички дрипльовци, самият аз ще стигна до просешка тояга. – И затворил прозореца.

Тогава Господ се отправил към малката къщичка и почукал на вратата.

Бедният стопанин излязъл веднага и поканил пътника да влезе:

– Остани тази вечер при мен. Късно е вече. Ще ми бъдеш гостенин.

И Господ влязъл вътре. Жената на стопанина го посрещнала усмихната, подаде му ръка и рече:

– Добре дошъл, пътнико. Чувствай се като у дома си. Ние нямаме кой знае какво за вечеря, но каквото имаме, ще го дадем от сърце.

После тя опекала малко картофи, издоила козата и сварила мляко. Сложила трапезата и седнали заедно да вечерят. Макар че вечерята била много скромна, на Господ му се усладило, защото виждал, че стопаните са доволни.

Като се навечеряли и дошло време да спят, жената дръпнала мъжа си настрани и му каза:

– Тази вечер ние с теб ще си легнем в плевнята, за да може гостът ни да спи спокойно в нашето легло. Цял ден е ходил и сигурно е много уморен.

– Добре – съгласил се мъжът ѝ.

И предложили на Господ да легне на тяхното легло и да си почине добре.

Отначало Господ не искал да заеме леглото им, но те го молели

толкова сърдечно, че накрая се съгласил.

На сутринта двамата стопани станали преди изгрев слънце и приготвили закуска. Когато слънцето надникнало през прозореца, Господ станал, похапнал с гостоприемните стопани и си тръгнал. Като стигнал до пътната врата, се обърнал и рекъл:

– Вие бяхте много добри с мен. Искам да ви се отблагодаря. Пожелайте си три неща. Всичко, което пожелаете, ще го имате.

– Какво да пожелаем? – казал беднякът. – Да даде Господ да сме здрави и да имаме хляб за всеки ден. Ала третото не зная какво да бъде.

Господ попитал:

– Не ти ли се иска да имаш нова къща вместо тази схлупена и бедна къщурка?

– Разбира се, че искам – отговорил стопанинът. – Много бих се радвал, стига да може.

Тогавя Господ превърнал малката къщичка в нова хубава къща, благословил добрите стопани и продължил пътя си.

Късно сутринта богаташът станал и погледнал през прозореца. Видял новата къща на мястото на старата, ококорил широко очи и повикал жена си:

– Ела да видиш! Какво ли се е случило? До снощи отсреща стоеше старата колиба, а сега се издига нова хубава къща.

Жена му отишла при бедняка и попитала:

– Как стана така, че за една нощ имате нова къща?

Той отговорил:

– Снощи приехме да пренощува у нас един старец. Когато тази сутрин си тръгна, той каза, че за благодарност иска да ни изпълни три желания. Ние пожелавме здраве и хляб за всеки ден, но той ни даде и тази хубава къща.

Върнала се богатската жена вкъщи и разказала на мъжа си за всичко. Той се ядосал и извикал:

– Идва ми да пукна от яд! Този странник почука най-напред на нашата врата, но аз го прогоних.

– Побързай! – рекла жена му. – Възседни коня, настигни странника и направи всичко възможно да изпълни три наши желания.

Богаташът послушал жена си, яхнал коня и препуснал след странника. Като го настигнал, му рекъл:

– Прости ми, старче, снощи на шега ти казах, че няма място в моя дом за теб. Тръгнах да ти отворя, но докато намеря ключа, ти беше отишъл при съседа. Като се върнеш, непременно ще се отбиеш. Ще ми

бъдеш гост.

– Добре – отговорил Господ. – Като се върна, ще се отбия.

Богаташът добавил:

– Ти, старче, си направил голяма добрина на съседа. Не може ли и на мен да изпълниш поне едно желание?

– Може – рекъл Господ, – но няма да е за твое добро.

Богатият човек помислил, че странникът нарочно иска да отклони молбата му, и казал:

– Нищо, че няма да е за мое добро. Искам да изпълниш три мои желания.

– Добре – рекъл Господ. – Върни се къщи и пожелай три неща. Всичко, което пожелаеш, ще бъде изпълнено.

Богаташът тръгнал към къщи и започнал да мисли. Какво да пожелае? Както си мислел, изпуснал юздите на коня, който почнал буйно да скача. Богаташът го потупал по врата и казал:

– Успокой се, конче!

Ала конят продължавал да скача. Тогава богаташът се ядосал и извикал:

– Желая да си строшиш врата!

Щом казал това, богаташът паднал на земята, а конят се строполил и умрял. Така се сбъднало първото желание.

Но богаташът не искал да остави седлото на коня, свалил го, нарамил го и тръгнал пешком към дома си. „Имам още две желания“ – помислил си той и се утешил.

Ала като вървял по прашния път, много се изморил. Станало му топло, седлото му натежало, а все още не бил намислил какво да пожелае. Мислил, мислил, но не можал нищо да измисли. Изведнъж се сетил, че в това време жена му седи на хладно къщи и яде вкусни наденички, а той се мъчи на този пек. Страшно се ядосал и без много-много да му мисли, си казал: „Бих желал жена ми да седи къщи на това седло, вместо да го мъкна на гърба си“. Щом рекъл това, седлото изчезнало и той разбрал, че и второто му желание е изпълнено. Тогава му станало още по-горещо. Започнал да тича, защото бързал да стигне у дома и да измисли третото желание. Искал да пожелае нещо много, много голямо. Ала щом пристигнал, видял, че жена му седи на седлото напред стаята. Не можела да стане и само викала и плачела.

Тогава богаташът извикал:

– Бъди доволна, жено, ти ще станеш най-богатата жена на света!

– Не ми трябва никакво богатство, глупако! Каж ми само как да се

отърва от това проклето седло!

И богаташът, ще не ще, пожелал жена му да се освободи от седлото. Щом помислил това, то станало. Ето как се изпълнило и третото желание. Така богаташът не придобил нищо, а само се мъчил и ядосвал, а на всичкото отгоре загубил и коня си. А бедните стопани живели дълго весело и щастливо.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Der Arme und der Reiche

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2518>]